

مطالعه کاج کله‌قندی و توپی، احتمال دو فرم جهش‌یافته کاج الدار: مقایسه ساختار تشریحی سوزن‌ها

فاطمه شایان مهر^{*}، غلامعلی جلالی^۲، فائزه قناتی^۳ و داود کرتولی نژاد^۴

^۱دانشآموخته کارشناسی ارشد جنگلداری دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی، دانشگاه تربیت مدرس

^۲دانشیار گروه جنگلداری دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی، دانشگاه تربیت مدرس

^۳استادیار گروه علوم گیاهی دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی، دانشگاه تربیت مدرس

^۴دانشجوی دکترای جنگلداری دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی، دانشگاه تربیت مدرس

(تاریخ دریافت: ۱۰ / ۱۰ / ۸۷، تاریخ تصویب: ۱۴ / ۴ / ۸۸)

چکیده

کاج الدار که از قرن‌ها پیش در ایران کاشته می‌شده، در منطقه خوف دچار تغییرات شدید ظاهری شده و دو فرم متفاوت از آن به وجود آمده است. هدف از این پژوهش استفاده از صفات آناتومیکی، برای تشریح تمایز ایجادشده در کاج کله‌قندی و توپی است که فرم‌های جهش‌یافته از پایه‌های مادری کاج الدار هستند. نتایج بررسی تشریحی نشان داد که کاج کله‌قندی از نظر تعدادی از صفات آناتومیکی که ارزش تاگزونومیکی دارند، از دو کاج دیگر متمایز است. شکل سوزن، تعداد روزنه‌ها در واحد سطح و تعداد و موقعیت کانال‌های رزینی از آن جمله‌اند. همچنین وجود تفاوت در صفاتی مانند ضخامت کوتیکول، فاصله‌های میان روزنه‌ها، تعداد روزنه در سطح رویی، محیط سوزن و طول سوزن، بیانگر افزایش توانایی سازگاری به خشکی در این فنوتیپ جدید کاج در مقایسه با کاج الدار و توپی است.

واژه‌های کلیدی: آناتومی، سوزن، کاج الدار، کاج کله‌قندی، کاج توپی، کانال رزینی.

مقدمه و هدف

جهان به اندازه سایر کاج‌های مدیترانه‌ای، شناخته شده نیست و فقط تعداد کمی از کشورها (شوری ساقب، ایران و ترکیه) بر روی آن پژوهش‌هایی انجام داده‌اند یا از آن برای جنگل‌کاری در مناطق خشک استفاده کرده‌اند (جزیره‌ای، ۱۳۸۰؛ سردابی، ۱۳۶۸؛ Harrington *et al.*, 1989).

این کاج که برخی قدمت آن را در ایران به زمان هخامنشیان می‌رسانند و برخی دیگر ورود آن را به هزاره اخیر نسبت می‌دهند، بهدلیل مقاومت به خشکی و سازش زیاد اکولوژیک با محیط‌های کویری، در بسیاری از مناطق ایران کشت می‌شود (جزیره‌ای، ۱۳۷۳؛ سردابی، ۱۳۶۸؛ میربادین و همکاران، ۱۳۷۳). کاج الدار از مدت‌ها پیش در منطقه نشتیفان خوفا کاشته می‌شد و فرم‌های جدیدی از پایه‌های مسن آن به وجود آمده که از نظر اندازه و ریخت‌شناسی تفاوت‌های زیادی با پایه‌های مادری خود دارند که از آن جمله کوتاهی قامت (بهدلیل کندی رشد)، پرپشت بودن تاج، کروی شدن تاج (در کاج الدار به‌حالت کشیده و باز است)، کوچک و مینیاتوری شدن مخروط‌ها و بذرها... را می‌توان نام برد، اما با وجود همه این تغییرات، توانایی بذردهی و تکثیر جنسی نیز دارند. این فرم‌ها، بهدلیل زیبایی ظاهری و قامت کوتاه، بیشتر جنبه تریینی داشته و بهدلیل شکل تاج درخت به کاج توپی و کاج کله‌قدی معروف شده‌اند (شکل ۱).

کاج‌ها با دارا بودن بیش از ۱۰۰ گونه، بزرگ‌ترین جنس بازدانگان و گسترده‌ترین جنس درختی در نیمکره شمالی هستند. کاج‌ها از نظر اکولوژیک رایج‌ترین و اصلی‌ترین گونه درختی جنگل‌های بورآل، معتدل، ساب آلپین، حاره‌ای و درختزارهای خشک به‌شمار می‌روند (Gernandt *et al.*, 2005; Kacprzak *et al.*, 2001; Liston *et al.*, 1999). برخی از گیاه‌شناسان کاج الدار *Pinus eldarica* (Mondell pine) را با نام علمی گونه‌ای مستقل به حساب می‌آورند و عده‌ای دیگر آن را یکی از فرم‌های جغرافیایی کاج بروسیا (*P. brutia*) یا (*P. halepensis* var. *eldarica*) واریته‌ای از کاج حلب (Kaudun *et al.*, 1997; Harrington *et al.*, 1989) می‌دانند (جزیره‌ای، ۱۳۸۰؛ میربادین و همکاران، ۱۳۷۳؛ Harrington *et al.*, 1989; Kaundun *et al.*, 1997) اما تحقیقات انجام‌شده بر روی کاج‌های مدیترانه نشان داد که شباهت ژنتیکی کاج بروسیا به کاج حلب، بیشتر از پایه‌های کاج الدار موجود در ایران است (Kaudun *et al.*, 1997). این کاج که در ایران به کاج تهران یا مشهد مشهور است، گونه‌ای کمیاب با پراکنشی محلی و محدود به محیطی نیمه بیابانی به وسعت ۵۵۰ هکتار در شرق رشته‌کوه Choban-Dagh است که در کنار بیابان Eldar (واقع در مرز آذربایجان و گرجستان)، بر روی کوهی منفرد به‌نام Eller Oukhi می‌رود (Harrington *et al.*, 1989; Kaundun *et al.*, 1997; Mirov, 1967).

الف

شکل ۱- نمایی از پایه‌های کاج توپی کاشته‌شده در محوطه دانشگاه فردوسی مشهد (الف)، کاج کله‌قدی جوان در جلو ردیفی از پایه‌های کاج الدار، (ب) (پایه‌های نامبرده همه سن یکسانی دارند، اما کاج الدار از نظر فرم تاج بسیار کشیده‌تر و تُنک‌تر است).

دو فرم جدید آن در شرایط روشی مشابه، از منطقه نشستیفان تهیه و به مدت پنج ماه در شرایط گلخانه نگهداری شد. به منظور بررسی ساختار تشریحی سوزن و ساقه، نمونه‌های برگ در محلول FAA (فرمالدهید استیک اسید) ثبیت و به آزمایشگاه منتقل شدند. برش‌ها به روش دستی تهیه و پس از رنگبری توسط هیپوکلریت سدیم با کارمن زاجی و سبز متیل رنگ‌آمیزی شدند. برای مشاهده بهتر لایه کوتین، از محلول سودان اشباع استفاده شد. توسط میکروسکوپ نوری دوربین دار با درجات بزرگنمایی مختلف از نمونه‌ها عکسبرداری شد که برای بررسی‌های آناتومی مورد استفاده قرار گرفت.

نمونه‌های سوزن مورد نیاز برای بررسی توسط میکروسکوپ الکترونی نیز پس از برش به صورت تکه‌های کوچک با چسب نقره، بر روی استتاب‌های^۱ آلومینیومی چسبانده و به مدت پنج دقیقه در دمای اتاق خشک شد و سپس در دستگاه لایه‌نشانی طلا، نوع Sputter Coater مدل SCDOOS قرار داده شد و روی نمونه‌ها روکشی از طلای خالص کشیده شد که در مرحله بعد با استفاده از میکروسکوپ الکترونی نگاره^۲ مدل XL30 (ساخت شرکت فیلیپس هلند) مورد بررسی قرار گرفتند. بزرگنمایی میکروسکوپ بین $\times ۹۲$ تا $\times ۳۰۰۰$ و ولتاژ آن ۲۵ کیلوولت است (Tomaszewski, 2004; Barthlott *et al.*, 1998).

نتایج

پس از اندازه‌گیری صفات آناتومی که به طور معمول دست کم در ۱۰ تکرار صورت پذیرفت، با استفاده از آزمون تجزیه واریانس یک‌طرفه^۳ در قالب طرح کاملاً تصادفی تجزیه و تحلیل صورت گرفت، سپس صفات یادشده با استفاده از آزمون چندامنه‌ای دانکن در بین سه کاج نامبرده، در سطح احتمال ۹۵ درصد مورد مقایسه آماری قرار گرفت. نتایج حاصل از تجزیه

صفات آناتومیکی و ساختار تشریحی برگ از اهمیت ویژه‌ای در رده‌بندی تکمیلی بسیاری از جنس‌ها و گونه‌ها برخوردار است و با استفاده از آن‌ها می‌توان تا حد زیادی از پیچیدگی مسائل رده‌بندی کاست (Dickison, 2000; Rudall, 2007). همکاران، (۱۳۸۴). محققان زیادی به نقش صفات آناتومیکی مانند وضعیت و تعداد روزنه‌ها، موقعیت و تعداد کانال‌های رزینی، در بررسی تنوع ژنتیکی گونه‌ها و هیبریدهای کاج‌ها و دیگر گونه‌ها تأکید کرده‌اند (Cron *et al.*, 2008; Gallis *et al.*, 1998; Martin *et al.*, 2002; Salazar, 1983; Snyder & Hamaker, 1978). Salazar (1983) بر اساس مقایسه صفات وابسته به ساختار کانال‌های رزینی در مقطع عرضی کاج دریایی، توانست برای اولین بار واریتهای گوناگون این کاج را مشخص و معرفی کند. بنا به اظهارات برخی از محققان، تنوع صفات مورفولوژیک و آناتومیکی سوزن گونه‌های کاج، ارزش زیادی در مطالعات تاگزونومی دارد؛ به‌ویژه زمانی که هیچ مخروطی در دسترس نباشد (Salazar, 1983; Boratyńska, 2002; Boratyńska & Boratyński, 2007). همچنین اثبات شده که مورفولوژی ساختار اپیدرم و روزنۀ مخروطیان، برای بررسی تکامل آن‌ها مفید است (Matziris, 1984; Snyder & Hamaker, 1978). هدف از انجام پژوهش حاضر، مقایسه ویژگی‌های آناتومیکی سوزن‌های کاج الدار با فرم‌های جهش‌یافته آن، کاج توپی و کله‌قندی، به منظور تفکیک و تشریح گونه‌های نامبرده است. مهم‌ترین فرضیه این تحقیق بر این استوار است که کاج کله‌قندی و توپی با پایه‌های مادری خود یعنی کاج الدار از نظر صفات آناتومیکی تفاوت دارند.

مواد و روش‌ها

منطقه نمونه‌برداری، روستای نشستیفان در جنوب شهرستان خوف با عرض جغرافیایی "۵۰° ۲۵' ۳۴'" شمالی و طول جغرافیایی "۹° ۵۸' ۶۰'" شرقی قرار دارد و ارتفاع آن از سطح دریا ۸۶۵ متر است. برای مقایسه و انجام آزمایش‌ها، نمونه‌های نهال سه ساله کاج الدار و

1- Stubs

2- Scanning Electron Microscope

3- One-Way ANOVA

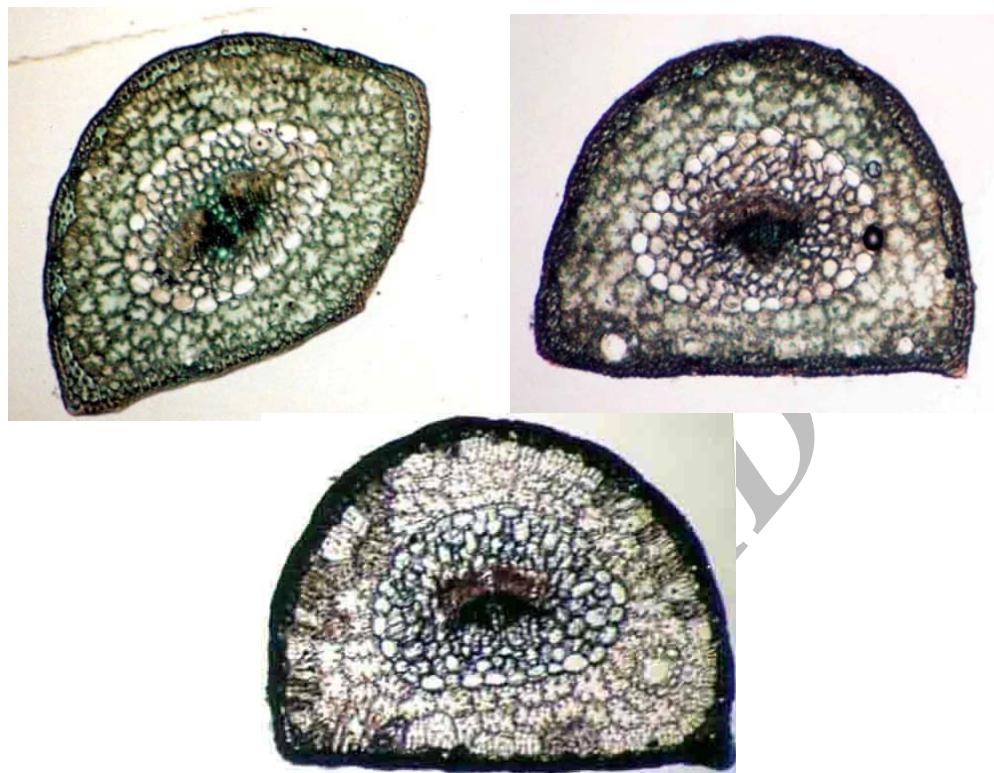
واریانس هر یک از ۱۵ صفت آناتومیکی برگ کاج الدار، توپی و کله‌قندی در جدول ۱ ارائه شده است.

جدول ۱- مقایسه صفات آناتومیکی در کاج الدار، توپی و کله‌قندی (آزمون Duncan، میانگین \pm اشتیاه معیار)*

کاج الدار	کاج کله‌قندی	کاج توپی	صفات آناتومیکی
۱۱/۴۳ \pm ۰/۲۷a	۶/۰۱ \pm ۰/۱۲c	۸/۴۶ \pm ۰/۳۳b	تعداد سلول‌های احاطه‌کننده کanal‌های رزینی
۲۹/۶۷ \pm ۰/۳۳b	۳۳/۶۶ \pm ۰/۸۸a	۳۰/۶۷ \pm ۰/۸۸b	تعداد سلول‌های آندودرم
۱/۰۸ \pm ۰/۰۷b	۱/۲۶ \pm ۰/۰۶ab	۱/۳۸ \pm ۰/۰۶a	قطر سوزن (mm)
۱/۲۰ \pm ۰/۰۴a	۰/۸۹ \pm ۰/۰۲b	۱/۰۰ \pm ۰/۰۷b	ارتفاع سوزن (mm)
۳/۵۳ \pm ۰/۰۴ab	۳/۲۵ \pm ۰/۱۴b	۴/۰۵ \pm ۰/۲۳a	محیط سوزن (mm)
۶۹/۷۸ \pm ۱/۸۶b	۵۸/۹۶ \pm ۲/۱۴c	۸۱/۲۲ \pm ۰/۹۵a	تعداد روزنه‌ها در هر میلی‌متر مربع از سطح سوزن
۸۸/۰۵ \pm ۳/۱۴b	۱۰/۱۹۱ \pm ۵/۱۰a	۸۵/۷۸ \pm ۲/۳۱b	فاصله میان روزنه‌ها در هر ردیف (μm)
۷۲/۲ \pm ۲/۴a	۴۳/۰ \pm ۳/۷b	۵۰/۴ \pm ۲/۷b	قطر کanal رزین (μm)
۷۴۷/۵ \pm ۸۶/۴a	۷۹۲/۵ \pm ۱۰/۳/۴a	۷۸۲/۵ \pm ۲۷/۸a	قطر بزرگ دایره آندودرم (μm)
۰/۳۰۶ \pm ۰/۰۵a	۰/۳۶۲ \pm ۰/۰۹a	۰/۳۴۹ \pm ۰/۰۳a	مساحت دایره آندودرم (mm^2)
۲/۱۶ \pm ۰/۲۱b	۳/۸۴ \pm ۰/۳۷a	۲/۹۵ \pm ۰/۲۹ab	ضخامت کوتیکول (μm)
۱۷/۸۲ \pm ۰/۹۳a	۱۹/۱۴ \pm ۰/۸۱a	۲۰/۲۵ \pm ۰/۶۸a	ضخامت هیپودرم (μm)
۲۵۵ \pm ۱۸a	۲۳۳ \pm ۲۶a	۲۳۳ \pm ۱۲a	ضخامت مزووفیل (μm)
۷/۶۷ \pm ۰/۱۳a	۶/۶۲ \pm ۰/۱۰b	۶/۸۳ \pm ۰/۰۸b	طول غلاف (mm)
۱۱/۰۸ \pm ۰/۱۹b	۱۰/۹۵ \pm ۰/۱۷b	۱۱/۹۰ \pm ۰/۱۷a	طول سوزن (cm)

* حروف لاتین متفاوت در هر ردیف، بیانگر وجود اختلاف معنی‌دار آماری و حروف مشابه در هر ردیف نشان‌دهنده نبود اختلاف معنی‌دار آماری در سطح احتمال ۹۵٪ است.

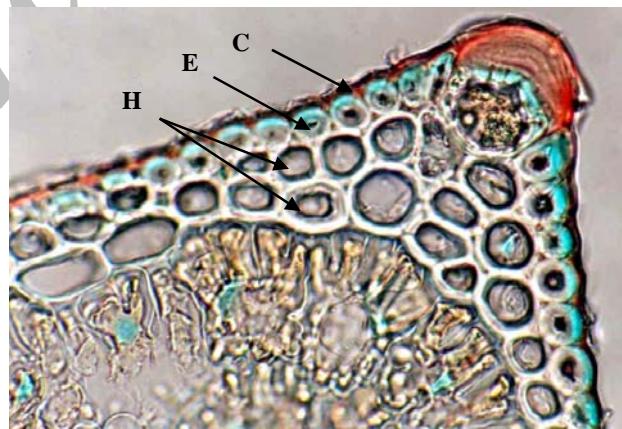
همان‌طور که در شکل ۲ ملاحظه می‌شود شکل برگ (سوزن) در گونه کاج الدار و کاج توپی، نیم‌دایره و در کاج کله‌قندی زاویه‌دار است. ضخیم‌ترین سوزن مربوط به کاج توپی و نازک‌ترین آن مربوط به کاج الدار است.
(P < ۰/۰۵)

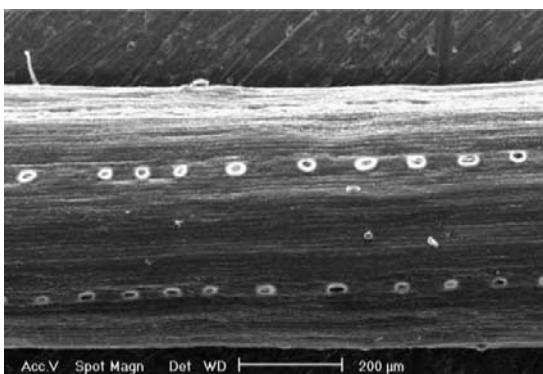
شکل ۲- شکل عمومی برگ (مقطع عرضی سوزن) در کاج الدار (الف)، کاج کلهقندی (ب) و کاج توبی (ج) با بزرگنمایی $40\times$

مشاهده شد ($0.05 < P$). کاج توبی نیز در حالت بینابینی قرار داشت.

اپیدرم در دو سطح بالایی و پایینی از یک ردیف سلول همسان و دایره‌ای تشکیل شده است که با لایه ضخیم کوتین پوشیده می‌شود (شکل ۳). بیشترین ضخامت کوتیکول در کاج کلهقندی و کمترین آن در کاج الدار

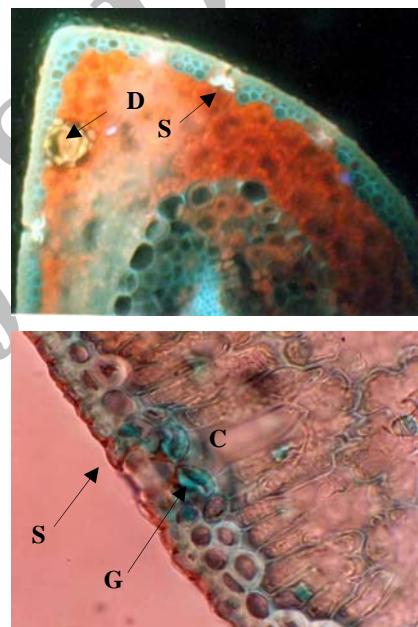
شکل ۳- وضعیت لایه کوتیکول (C)، اپیدرم (E) و هیپودرم (H) در برش عرضی سوزن (بزرگنمایی $400\times$)

شکل ۵- تصویر میکروسکوپ الکترونی از سطح بیرونی سوزن کاج کله‌قندی، روزنه‌های موجود بر سطح روی سوزن

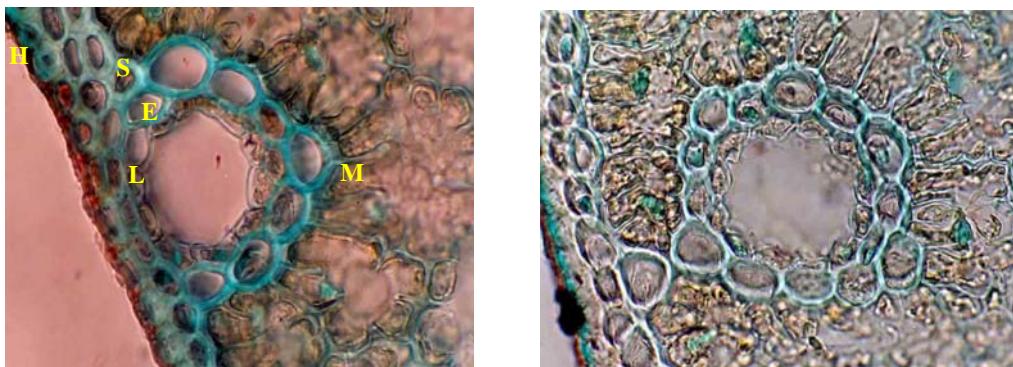
مزوفیل در این کاج‌ها از بافت سبز همسان دارای سلول‌هایی با دیواره چین‌خورده تشکیل شده است. تعداد کanal‌های رزینی در مقطع عرضی سوزن‌های کاج الدار و توپی دو عدد است که ممکن است هر دو خارجی^۱ و چسبیده به هیپودرم باشند یا یکی از آن دو میانی^۲ باشد؛ در حالی که در کاج کله‌قندی تنها یک کanal رزینی وجود دارد که ممکن است در برخی از سوزن‌ها وجود نداشته باشد. موقعیت قرارگیری این کanal‌ها همیشه چسبیده به هیپودرم یا خارجی است (شکل ۶).

هیپودرم گاهی از یک لایه و اغلب از سه ردیف سلول بیضوی با دیواره بهنسبت ضخیم و ابعاد بهطور معمول بزرگ‌تر از سلول‌های اپیدرم تشکیل یافته است (شکل ۴). روزنه در هر دو سطح بالایی و پایینی سوزن وجود دارد. روزنه‌ها کاملاً عمقی‌اند و داخل هیپودرم فرو رفته‌اند (شکل ۴). بیشترین تراکم روزنه در کاج توپی (میانگین ۸۱ روزنه در هر میلی‌متر مربع) و کمترین آن در سطح پایینی کاج کله‌قندی (میانگین ۵۹ روزنه در هر میلی‌متر مربع) مشاهده شد ($P < 0.000$).

شکل ۴- موقعیت روزنه (St) در برش عرضی سوزن: سلول‌های محافظ روزنه، S سلول‌های همراه، C اتفاق روزنه و D کanal رزینی (بزرگنمایی تصویر بالا $100\times$ و پایین $400\times$)

فاصله روزنه‌ها در هر ردیف در تصاویر میکروسکوپ الکترونی اندازه‌گیری و مقایسه شد (شکل ۵). نتایج نشان داد که فاصله روزنه‌ها در کاج کله‌قندی بیشتر از کاج‌های توپی و الدار است ($P < 0.01$).

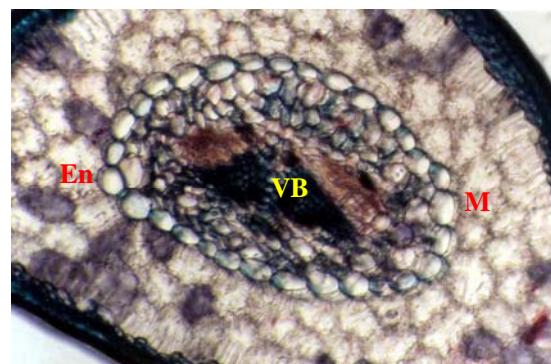
شکل ۶- وضعیت کanal های رزینی. سمت چپ: کanal های رزینی خارجی در کاج کله‌قندی (L: مجرای کanal یا Lumen یا E: سلول های مخاطی با دیواره نازک یا Sheath) و سمت راست: کanal های رزینی میانی در کاج توپی و الدار (بزرگنمایی $\times 400$)

بحث

ویژگی های آناتومیکی سوزن اغلب برای متمایز کردن هیبریدها و گونه ها در سوزنی برگان مورد استفاده قرار می گیرد (Boratyńska & Boratyński, 2007; Boratyńska et al., 2008; Gallis et al., 1998; Snyder & Hamaker, 1978). در حالت مطلوب، ویژگی های متمایز کننده باید میان گونه ها متفاوت و قابل وراثت باشد و تحت تأثیر متقابل ژنتیک * محیط قرار نگیرد (Snyder & Hamaker, 1978).

همان طور که ملاحظه شد، تعداد سلول های احاطه کننده کanal های رزینی در کاج الدار بیش از دو کاج دیگر است. این در حالی است که قطر کanal های رزینی نیز از همین قاعده پیروی می کند، یعنی بیشترین قطر کanal های رزینی در کاج الدار و کمترین آن در کاج اشاره شد، کاج کله‌قندی در هر سوزن اغلب دارای یک کanal رزینی و گاه حتی بدون آن است که این موضوع به همراه قطر کanal ممکن است با مقدار رزین ساخته شده در این کاج ارتباط داشته باشد. این نتایج به Martin et al. (2002); Weng & Jackson (2000) و Cron et al. (2008) شباهت دارد. به عبارت دیگر، می توان استنباط کرد که بنا به دلایلی، ترشح

ابعاد و ویژگی های منطقه آوندی و موقعیت دستجات آوندی^۱ در هر سه کاج یکسان است و اختلافی در آن ها دیده نمی شود (شکل ۷). تنها اختلاف معنی دار مربوط به تعداد سلول های آندودرم است که در کاج کله‌قندی نسبت به دو کاج دیگر بیشتر است ($P < 0.05$ ؛ اما قطر آندودرم و مساحت آن در هر سه کاج یکسان و بدون اختلاف معنی دار آماری است.

شکل ۷- وضعیت مزو فیل، آندودرم و دستجات آوندی: آندودرم، M مزو فیل و VB دستجات آوندی (بزرگنمایی $\times 400$)

نیز در خور توجه است (شکل ۶). در این کاج برخلاف کاج‌های الدار و توپی، بر اساس طبقه‌بندی (1997) Biswas & Johri تنها کanal‌های خارجی مشاهده می‌شود و کanal‌های میانی منحصر به دو کاج دیگر است (Biswas & Johri, 1997). باید اشاره کرد که کanal‌های رزینی در خانواده *Pinaceae*, ساختاری عمومی در پیکره گیاهان این تیره هستند و ویژگی مهمی در طبقه‌بندی بهویژه در تفکیک و تمایز گونه‌های جنس کاج از یکدیگر محسوب می‌شوند. چنانچه این موضوع در تحقیقات مختلف به اثبات رسیده است (Sheue et al., 2003; Boratyńska & Bobowicz, 2001; Wu & Hu, 1997) حتی در تفکیک هیریدها نیز مفید واقع شده است (Kormutak et al., 1993). تعداد و موقعیت قرارگیری کanal‌های رزینی در سوزن ممکن است تا حد زیادی Sheue et al. (2003) متفاوت باشد که این مورد، بر پایه گزارش تاگزونومیکی دارد. در هر صورت، از موقعیت نسبی کanal‌های رزینی می‌توان در تشخیص و تمایز به عنوان ابزار کمکی استفاده کرد (Sheue et al., 2003).

می‌توان اظهار کرد که همه اختلاف‌های یادشده به همراه تفاوت موجود در طول غلاف و نیز قطر و ارتفاع سوزن، در صفات خارجی سوزن یا در مجاورت سطح تماس با محیط ایجاد شده است، حال آنکه ساختار درونی سوزن مانند قطر و مساحت دایره آندودرم، ضخامت مزو菲尔 و هیپودرم و شکل دستجات آوندی تفاوتی را نشان نداده است. این نتایج با نتایج تحقیق (Bosabalidis & Kofidis, 2002)

بنابر گفته Snyder و Hamaker، ویژگی‌های روزنے برای تفکیک برخی از هیریدهای کاج بسیار مفیدند. طول سوزن، طول غلاف، تعداد روزنه‌ها در واحد سطح و تعداد کanal‌های رزینی نیز جزء صفات مناسب تمایز آنatomیکی گزارش شده‌اند (Matziris, 1984; Snyder & Hamaker, 1978). فراوانی روزنے صفت مهم آنatomیکی است که علاوه بر بررسی‌های تاگزونومیکی،

رزین در دو کاج الدار و توپی می‌تواند بیش از کاج کله‌قندی باشد.

تعداد روزنها در هر میلی‌متر مربع از سطح سوزن نیز در کاج کله‌قندی حداقل و در کاج توپی حداقل است. علاوه بر این، فاصله میان روزنها در هر ردیف که خود به نوعی متأثر از عامل تراکم روزن در واحد سطح است، در کاج کله‌قندی بیشتر است. در واقع این عامل مکملی بر اثبات تراکم کمتر روزن در این کاج است. همان‌طور که اشاره شد، ضخامت لایه کوتین نیز در سطح سوزن‌های کاج کله‌قندی بیش از دو کاج دیگر است. این سه مشخصه در کنار هم، می‌توانند گویای توانایی مقاومت به خشکی کاج کله‌قندی در مقایسه با کاج توپی و حتی کاج الدار باشند. نتایج یادشده با پژوهش‌های Boddi et al. (2002) و Calamassi et al. (2001) و Oguchi et al. (2003) مشابه است. بنابر اظهار نظر قطعی بسیاری از محققان، فراوانی انداک روزنها و ضخامت زیاد کوتیکول، نوعی سازگاری در برابر شرایط خشک محسوب می‌شود. چرا که عملکرد اصلی کوتیکول و روزنها، کاهش و کنترل تبخیر و تعرق آب از بخش‌های زنده گیاهان به اتمسفر است و گیاه را از خشک شدن نجات می‌دهد. کوتیکول همچنین بافت‌های فتوسنترکننده را از آسیب‌های ناشی از تابش نور شدید و مضر از طریق انعکاس این امواج، به دور می‌دارد Bird & Gray, 2003; Boddi et al., 2002; Matas et al., 2003; Müller & Riederer, 2005; Salazar, 1983). بنابراین محیط کمتر سوزن‌ها به همراه طول کمتر آن‌ها در کاج کله‌قندی در مقایسه با دو کاج دیگر، تأییدی بر افزایش توانایی سازگاری نسبت به خشکی است که با اظهارات محققان نامبرده نیز مشابه است. بدین طریق که در این کاج، سطح قرارگرفته در معرض نور خورشید کاهش یافته است.

مقطع عرضی برگ نیز در کاج کله‌قندی نسبت به دیگر کاج‌ها تمایز یافته است. چنانکه در شکل ۲ مشاهده می‌شود، مقطع سوزن از حالت نیم‌دایره خارج شده و به صورت زاویه‌دار درآمده است. در کنار این موارد، موقعیت کanal‌های رزینی کاملاً متفاوت با دو کاج دیگر

پدید آمده از کاج الدار یعنی کاج توبی و کله‌قندی ریشه در صفات درونی و آناتومیکی آن‌ها دارد.

منابع

سردابی، حسین، ۱۳۶۸. مونوگرافی کاج الدار، مجموعه مقالات تحقیقات منابع طبیعی، انتشارات مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع، چاپ اول، شماره ۶۸-۶۸، ۵۵-۶۸.

شایان‌مهر، فاطمه، سید غلامعلی جلالی، فائزه قناتی و داود کرتولی‌نژاد، ۱۳۸۶. مقایسه موم‌های ابی کوتیکولی سطح سوزن‌ها و ساقه‌های کاج الدار با دو شکل طبیعی به وجود آمده از آن، *رستنی‌ها*، ۸(۲): ۱۵۰-۱۵۹.

جزیره‌ای، محمدحسین، ۱۳۸۰. جنگلکاری در خشکبوم، انتشارات دانشگاه تهران، چاپ اول، ص ۴۵۰. کشاورزی، مریم، محمدرضا رحیمی‌نژاد و علی‌اکبر معصومی، ۱۳۸۴. بررسی ساختار تشریحی برگ در گونه‌های *Aegilops sp. L.* در ایران، *مجله زیست‌شناسی ایران*، ۱۸(۳): ۲۳۷-۲۴۶.

میربادین، علیرضا، حسینعلی شبانی، محمود محمدی و سید زیدالله میرکاظمی، ۱۳۷۳. علل ضعف فیزیولوژیک کاج الدار پارک چیتگر، انتشارات مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع، چاپ اول، ص ۶۱.

در نمونه‌های فسیل گیاهی، برای تخمین غلظت دی-اکسید کربن جو در زمان‌های گذشته، مفید واقع شده است. در پژوهش حاضر نیز نتایجی مشابه با تحقیق (Luomala *et al.* 2005) به دست آمد.

تحقیقات نشان داد که علاوه بر پژوهش‌های مولکولی و ایزوزایمی، محتوای بیوشیمیایی مانند ترپن‌وئید، فلاونوئید (ترکیبات عمده رزین) و دیگر ترکیبات فولی و... نیز در تمایز ژنتیکی گونه‌ها، زیرگونه‌ها و هیبریدهای جنس کاج مفید است (Chen & van Buijtenen, 1980; Kaundun *et al.*, 1997) بنابراین می‌توان در پژوهش‌های دیگر بر روی کاج‌های مورد بحث از چنین بررسی‌هایی نیز بهره جست.

از آنجا که همه مراحل تکاملی و رویشی این سه نوع کاج در شرایط محیطی کاملاً یکسانی رخ داده و با استفاده از بررسی موم و کوتیکول بر روی این کاج‌ها، اختلاف‌های ساختاری زیادی ملاحظه شده است (شایان‌مهر و همکاران، ۱۳۸۶)، می‌توان اظهار کرد که تفاوت‌های به وجود آمده در اثر جهش در ساختار ژنوم پایه‌های یادشده، ایجاد شده است که البته پیشنهاد می‌شود پژوهش‌های مولکولی بر روی آن‌ها صورت گیرد. بر اساس نتایج به دست آمده از این پژوهش، مهمترین فرضیه تحقیق اثبات می‌شود؛ به این صورت که اختلاف‌های مورفو‌لولوژیک موجود در بین فرم‌های

Barthlott W., C. Neinhuis, D. Cutler, F. Ditsch, I. Meusel, I. Theisen & H. Wilhelmi, 1998. Classification and terminology of plant epicuticular wax, *Botanical Journal of the Linnean Society*, 126: 237-260.

Bird S.M. & J.E. Gray, 2003. Signals from the cuticle affect epidermal cell differentiation, *New Phytologist*, 157: 9-23.

Biswas C. & B.M. Johri, 1997. The Gymnosperms. Springer-Verlag, New York. Boddi S., L.M. Bonzi & R. Calamassi, 2002. Structure and ultrastructure of *Pinus halepensis* primary needles, *Flora*, 197: 10-23.

Boratyńska K., 2002. Needle variability of *Pinus mugo* Turra in the West Tatra Mts, *Dendrobiology*, 48: 3-8.

Boratyńska K. & Bobowicz M.A., 2001. *Pinus uncinata* Ramond taxonomy based on needle

characters, *Plant Systematic and Evolution*, 277: 183-194.

Boratyńska K. & A. Boratyński, 2007. Taxonomic differences among closely related pines *Pinus sylvestris*, *P. mugo*, *P. uncinata*, *P. rotundata* and *P. uliginosa* as revealed in needle sclerenchyma cells, *Flora*, 202: 555-569.

Boratyńska K., A.K. Jasinska & E. Ciepluch, 2008. Effect of tree age on needle morphology and anatomy of *Pinus uliginosa* and *Pinus sylvestris* – species-specific character separation during ontogenesis, *Flora*, 203: 617-626.

Calamassi R., G.D. Rocca, M. Falusi, E. Paoletti & S. Strati, 2001. Resistance to water stress in seedlings of eight European provenances of *Pinus halepensis* Mill, *Annual Forest Science*, 58: 663-672.

- Chen C.C. & J.P. van Buijtenen, 1980. Chemogenetic study of phenolic compounds extracted from loblolly pine (*Pinus taeda L.*) needles, *Silvae Genetica*, 29: 205-208.
- Cron G.V., P.J. Robbertse & P.L.D. Vincent, 2008. The anatomy of the cypselae of species of Cineraria L. (Asteraceae–Senecioneae) and its taxonomic significance, *Botanical Journal of the Linnean Society*, 112(4): 319-334.
- Dickison W.C., 2000. Integrative plant anatomy, Academic Press, San Diego, 533 pp.
- Gallis A.T., K.J. Lang & K.P. Panetsos, 1998. Bud monoterpenes composition in *Pinus brutia* (Ten.), *Pinus halepensis* (Mill.) and their hybrids. *Silvae Genetica*, 47: 71-74.
- Gernandt D.S., G.G. López, S.O. García & A. Liston, 2005. Phylogeny and classification of *Pinus*. *Taxon*, 54(1): 29-42.
- Harrington J.T., J.G. Mexal & J.T. Fisher, 1989. Seed set and germination of Eldarica Pine influenced by cone hierarchy. General technical report RM-184, USDA Forest Service, Rocky Mountain Forest and Range Experiment Station: 65-69.
- Kaundun S.S., B. Fady & P. Lebreton, 1997. Genetic differences between *Pinus halepensis*, *Pinus brutia* and *Pinus eldarica* based on needle flavonoids, *Biochemical Systematic and Ecology*, 25(6): 553-562.
- Kacprzak M., F.O. Asiegbu, G. Daniel, J. Stenlid, M. Maňka & M. Johansson, 2001. Resistance reaction of conifer species (European larch, Norway spruce, Scots pine) to infection by selected necrotrophic damping-off pathogens, *European Journal of Plant Pathology*, 107: 191-207.
- Kormutak, A., R. Matusova, A. Szmidt, & D. Lindgren, 1993. Karyological, anatomical and restriction fragment length polymorphism characteristics of the interspecific hybrid *Pinus banksiana* × *Pinus contorta*, *Biologia (Bratislava)*, 48: 95-100.
- Liston A., W.A. Robinson, D. Piñero & E.R. Alvarez-Buylla, 1999. Phylogenetics of *Pinus* (Pinaceae) based on nuclear ribosomal DNA internal transcribed spacer region sequences, *Molecular Phylogenetics and Evolution*, 11(1): 95-109.
- Luomala E.M., K. Laitinen, S. Sutinen, S. Kellomäki & E. Vapaavuori, 2005. Stomatal density, anatomy and nutrient concentrations of Scots pine needles are affected by elevated CO₂ and temperature, *Plant Cell and Environment*, 28: 733-749.
- Martin, D., D. Tholl, J. Gershenzon & J. Bohlmann, 2002. Methyl Jasmonate induces traumatic resin ducts, terpenoid resin biosynthesis, and terpenoid accumulation in developing xylem of Norway Spruce stems, *Plant Physiology*, 129: 003-1018.
- Matas, A., M.J. Sanz & A. Heredia, 2003. Studies on the structure of the plant wax nonacosan-10-ol, the main component of epicuticular wax conifers, *International Journal of Biological Macromolecules*, 33: 31-35.
- Matziris, D.I., 1984. Genetic variation in morphological and anatomical needle characteristics in the Black pine of Peloponnesos, *Silvae Genetica*, 33: 164-169.
- Mirov, N.T., 1967. The Genus *Pinus*. University of California, Berkley, The Roland Press Company, Newyork, 602 pp.
- Müller C. & M. Riederer, 2005. Plant surface properties in chemical ecology, *Journal of Chemical Ecology*, 31(11): 2621-2651.
- Oguchi R., K. Hikosaka & T. Hirose, 2003. Does the photosynthetic light-acclimation need change in leaf anatomy? Plant, *Cell & Environment*, 26 (4): 505-512.
- Rudall P.J., 2007. Anatomy of flowering plants an introduction to structure and development. Cambridge University Press, New York, 145 pp.
- Salazar, R., 1983. Genetic variation in needles of *Pinus caribaea* var. *hondurensis* Barr. et Golf. from natural stands, *Silvae Genetica*, 32: 52-59.
- Sheue C.R., Y.P. Yang & L.L. Kuo-Huang, 2003. Altitudinal variation of resin ducts in *Pinus taiwanensis* Hayata (Pinaceae) needles, *Botanical Bulletin of Academia Sinica*, 44: 305-313.
- Snyder E.B. & J.M. Hamaker, 1978. Needle characteristics of hybrids of some species of southern pine, *Silvae Genetica*, 27(5): 184-188.
- Tomaszewski, D. 2004. The Wax layer and its morphological variability in four European *Salix* species, *Flora*, 199: 320-326.
- Weng, C. & S.T. Jackson, 2000. Species differentiation of North American spruce (*Picea*) based on morphological and anatomical characteristics of needles, *Canadian Journal of Botany*, 78(11): 1367-1383.
- Wu, H. & Z.H. Hu, 1997. Comparative anatomy of resin ducts of the Pinaceae, *Trees*, 11: 135-143.

The study of Conical and Ball-shaped pines, two probable mutant forms of *Pinus eldarica*: comparison of needle anatomy structure

F. Shayanmehr^{*1}, Gh. A. Jalali², F. Ghanati³ and D. Kartoolinejad⁴

¹M.Sc. Graduate, Faculty of Natural Resources, University of Tarbiat Modares, I. R. Iran

²Associate Prof., Faculty of Natural Resources, University of Tarbiat Modares, I. R. Iran

³Assistant Prof., Faculty of Natural Resources, University of Tarbiat Modares, I. R. Iran

⁴Ph.D. Student, Faculty of Natural Resources, University of Tarbiat Modares, I. R. Iran

(Received: 30 December 2008, Accepted: 05 July 2009)

Abstract

Eldar pine introduction to Iran dates back to many centuries ago. It has been severely changed in morphology in Khaf region and two different forms emerged. This study aims at using anatomical traits to differentiate Conical and Ball-shaped pines which are two new mutant forms of Eldar pine. The results of anatomical comparison showed that Conical-shaped pine is distinguished from two other pines in some valuable taxonomical traits, such as cross sectional form of needle, number of stomata on ventral face per unit area, number and position of resin ducts. Also the difference in characteristics like cuticle thickness, stomatal interval space in row, number of stomata per needle unit area, needle perimeter and length imply increasing the adaptation potential to aridity in Conical-shaped pine spec. nova in comparison with Eldar and Ball-shaped pines.

Key words: Anatomy, Needle, Eldar pine, Conical-shaped pine, Ball-shaped pine, Resin duct.